

его сина, но неговото непокорство, неговото безчиние, неговото пиянство, неговото злодейство, и със една дума да речемъ, неговите зли дела и лошава работа са го отрели от мене, и са го лишили от достойното му по отцъ наследство: защото, той въ делнични дни почива се въ винопродавници те или въ кърчмите, а въ празнични по градините на расходки, и ползата на различни роскоши, на игденіа и на пїеніа, и колкото възъ азъ дала, и колкото той тайно можелъ да земе, сичките се по таквїа работи ги иждивей (исхарчи): Воистинно азъ ако да не възъ се отрелъ отъ него, той щеше да ми изаде сичката стока, сичкото имение и

Отговара пакъ сынъ: праведно казвашъ отче мой, какъ съмъ непокоренъ, безчинникъ, пїаница, злодей и проч. и проч. Обаче тїа кривдини, тїа причини и тїа пороци (или ксѣры) не са мой, но твой: защото, азъ като възъ още малъкъ, ты не престоа да ме дадешъ въ училището да се научимъ на книга, за да знамъ сега що е грѣхъ, що е срамно дело, и да знамъ да пишимъ и да числавамъ, чи да се содръжимъ или сортачимъ сега съсъ некого търговецъ, и да стѣпимъ на търговскїи редъ, но ты ме остави прость,